

Zer da errefuxiatu izatia?

ASIER GURIDI ZALOÑA :: 23/03/2021

Idatzi hau motza egin nahiko nuke; baina urte hauetako gauza asko aipatu gabe utzi arren, badira beste gauza asko derrigorrez aipatu beharrezkoak; batez ere azken urte hauetan bizi dudana ulertu dadin nahitaezko kontakizuna...

2001 urtean etxetik alde egin beharrean izan nintzen berriro espetxeratua izateko aukera ekidin nahian eta era berean Estatu Espainiarraren errepresioari beldur erbesterako bidea hartu beharra izan zen... 2004-2005 heldu nintzen Venezuelako Errepublika Bolibariarrera; hasierako urtetan beste pertsona baten nortasunaz beste pertsona normal baten bizitza ia egin ahal izan nuen; banketxetan kontua izanez eta lanbideak izatea ere posible eginez. Hasiera batean mototaxista bezalako lan xumea izan nuen herriko geruza xumeenarekin batera bizitza eginez; ogibide horretatik alokatutako apartamentua ordaindu eta bizibidea egiteko aukera ere izaten nuen. 2008ko uztailak 21ean jaio zen Iban nire semea eta ordurako motoa albo batera utzi eta taxi lanetan ari nintzen; goizaldetik gaueraino auto gainean alde batera eta bestera bizibidea eginez... Urte hauetan hil zen auto istripuz niretzako babes berezia zen anaia; 2006ko abenduan niri helarazteko pakete bat Deba Garaian utzi eta Gasteizera bidean hil zen; horren eraginez familia barruan osasun mailako arazoak agertu ziren; urte luzeetako tratamendua suposatu duen gaixotasuna.... (niretzat bederen dispartzio politikak istripu bidez erahildako familiarren antzeko pisua izan zuen eriotza).

2013ko irailak 19an Venezuelako Turmero hirian nire semea bere bigarren eskola egunera neramanean Interpol izeneko poliziarengatik atxilotua izan nintzen. Eta une honetatik aurrera nire benetako izenaz bizitza egiten hasi nintzen eta honekin batera nire infernua hasi zen... Venezuelako gobernuaren erabakiz Interpol poliziak lurralde honetako inteligentzia zerbitzuen esku utzi behar izan ninduen eta El Helicoide izenakin ezaguna den espetxean izan ninduten preso. Espetxe barruko tratua eta bizibaldintzak txarrak izan ziren eta horrek 19 eguneko gose-egarri greba egitera eramanez ninduen; Sebinek komisiarioekin akordio batera heldu eta handik bi egunera askatu egin ninduten.... Denbora guzti honetan ez zen etorri Euskal Herriko abokaturik eta inork ez zidan nire egoera juridikoa zehatz azaldu. Denbora honetan ez zitzaion eman nire emazteari zegokion hileroko dirulaguntza (laguntza baino gehiago hileroko babesa izango zuenaren segurtasuna) eta itolarri sentitzean ordurarte nire lanabesa zen autoa ere saldu beharrean izan zen.

Espetxean nintzelarik nire emazteak Venezuelako Atzerri Ministeritzaren aurrean asilo eskubidea eskatuz idazki bat aurkeztu zuen eta gaurdaino ez dugu erantzunik jaso. Askatua izan bezain laster, preso nintzelarik nire askatasuna eskatzeko osatua zegoen taldearekin elkartu nintzen eta talde horrek, handik aurrera nire nortasuna eta babesa lortzea helburu izan behar zuela erabaki zuen. Talde hau Venezuelako ezkerreko talde eta alderdi ezberdinez osatua zegoen; eta era berean talde honetan erabaki zen nik 1992ko atxiloaldian jazandako tortura eta espetxealdiko jipoi ezberdinen testigantza ere Atzerri Ministeritzan aurkeztutako asilo eskaerari gehitzea....

2014ko apirila aldera etorri zen senatari eta abokatu bat eta Caracaseko Alba hotelera deitu ninduen. Pertsona honek asilo eskubidearekin ez jarraitzeko eta geldi jarraitzeko agindu zidan; beste alternatibarik proposatu gabe eta erabaki horrek eragingo zituen ondorietan erreparatu gabe. Pertsona honek ez zidan eman inolako azalpen juridikorik nire kontra irekita zeuden kasu juridikoen inguruan... Azalpenik ez Madrilen izaniko leherketa batzuen inguruan zergaitik nengoen bilatze ta atxilotze agindupean; azalpenik ez Frantzian ea zergaitik nengoen zigortua edo nolatan zigortu ninduten ni bertan izan gabeko epaiketari; azalpenik ez Estatu Espainiarrean betetzeke nuen zigor zati baten inguruan.... Eta zergaitik Asier Guridiren kasuan asilo eskaera gelditu 2014. urtean eta gero, 2016an Nekane Txapartegi euskal iheslari politikoa Suitzan atxilotu zutenean harentzat eskatu?... Senatari eta abokatu honen agindutik denbora gutxira Oñatin Arrano elkartearen bilera bat egin zen nirekiko elkartasuna eta babesa mozteko gezurrak zabalduz; nire bizitokiaz eta bizimoduaz ideiarik ez duten Antzuolako pertsona batzuk ere bertan izandu ziren gezurrari sinesgarritasuna eman nahirik: dena jauja edo dena Chichiriviche denaren irudi faltsua zabalduz....

Hemen hasi zen gaur egun oraindik ere bizi dudako infernua. Nire izenaz bizitza egiten hasi nintzen, baina inolako euskarri edo dokumenturik gabe; babesik gabe, bermerik gabe eta bizimodua egin ahal izateko ahalmenik gabe. Kanean laranja zukuak salduz bizimodua egitea ere eragotzi zitzaidan eta kaletik ateratzeko jakinarazpena eman zidaten. Supermerkatu publiko eta pribatuaren erosketak egiteko nortasun agiri nazionala eskatzen hasi ziren eta nik halakorik ez nuen hainbat supermerkatuetan ez zidaten saltzen jangai eta bestelako erosketarik. Debitu txartelik ezin izan; gidatzeko agiririk ezin izan; telefonoko lineak nire izenean ezin izan; mensajería edo errekadista bidezko bidalketak nik edo nire izenean ezin egin... Azken urteetan futboleko entrenatzaile gisa aritu naiz eta iaz kurtso bat egin behar; baina nortasun agiririk ez nuelako ezin izan nuen kurtso hori egin eta orain ez didate uzten txapelketa batzutan, entrenatzen dituzten haurrak zuzentzen...

Eta bai, horrelako egoeran gastu ekonomikoa ikaragarria da. Etxean bizi nuen osasun egoeran lagungarri izango zelakoan Iban eta bere ama 2011ean Oñatira bidaltzen saiatu nintzen, baina Estatu Espainiarreko migrazio sailak Barajaseko aireportuan 24 orduz atxiki eta Venezuelara bueltatu zituzten... Bi hauek Oñatira iristea garrantzitsua zenez beste bidaia bat ordaindu eta Parisetik barrena bidali ahal izan nituen Oñatira.... Esan beharrik ez 2005etik bederen ez dudala inolako hilabeteroko edo dirulaguntza ofizialik jaso izan eta lagunen laguntzaz edo familiarren diruaz egin behar izan dela bizimodua... Eta bai, 2008an Iban jaio behar zenean auzune txiro batean zinkeko xafladun teilatua duen etxe xume bat erosi genuen; eskerrak erosketa hori garai horretan egin genuela; ze ordurarteko hileroko alokairuak ordainduz ezingo nintzateke heldu, batez ere azken urte hauetako nire egoera eta Venezuelaren egoera kontuan hartuz. Aipatu etxeari, nik neuk igeltzero lanetan parte hartuz hainbat hobekuntza egin dizkiogu eta horixe da azken urte hauetako bizitoki bakarra....Euri garaian kanean urak gora egiten du eta ura etxe barruraino sartzen da; altzariak, elektratresnak eta paretak ondutzen ditu; etengabe ateko murua altxatzen; paretak babesteko zeramika zaharra jarri... Eta bai, 2005tik gaurdaino hainbat saiakera egin dira gure paperak txukuntzen eta lege barruan jartzen ere; askotan emaitzarik gabeko saiakerak izan diren arren, gastu ekonomiko itzela suposatzen izan dute....

Batez ere 2014tik egoera ba gogorra izan da, ezin diruiturririk izan....2013. urtean nire

etxean ikasleei logelak alokatzen nizkien eta prentsan nire atxiloketa ikusi zutenean, etxeko altzari, hozkailu, sukalde eta abarrak lapurtuta alde egin zuten.... Azken urte hauetan lagun batzuen eta familiaren babes ekonomikoari esker bizi izan naiz; diruiturria suposatu ahal duen lanik ezin eginda eta gastuak ba handiak izanda.... 2017. urtean semeari bi txorkatiletan ebakuntza egin behar izan zitzaion eta gastu handia suposatu zuen....

Niretzat nire semea maletadun haurra da; atzerrian beste nortasun batekin jaiotzea ez da gauerdiko eztula; aitaren atxiloketa bortitza bizi izan zuen; aita preso eta gose-egarri greban nola ahultzen zen ikusi zuen; Espetxeko zaindarien nola arkatza eta papera sartzen ez zioten uzten bizitu zuen; aitakin autobusetan zebilelarik autobusetik jeitsi eta mila azalpen eman beharrean nola izaten ziren bizitu zuen; nortasunarekin izan dituen hainbat arazo ere hor daude; aitakin supermerkatuetara erosketak egitera joan eta erosketak egin ezin;2011ean Euskal Herrirako bidaiari, Barajasen Espainiar polizia 24 orduz erretentatuta egon eta Venezuelara itzulia izatea... Eta gaur egun Oñatin, bere herrian Venezuelar jatorriko etorkin irregularra bezala dago; honek beldurra eta ezinegona eragitetik aparte; beste zalantza batzuk ere eragiten dizkio; adibidez eskolako klaseko ikasbidaira ezin joan ahal izatea; DBH2 amaitzen duenean titulua emango ez diotenaren aukera; bekak izateko bete beharreko eskaera orria ezin bete ahal izatea egoera irregularraren ondorioz...

Eta zergaitik Ibani ezin zaio eman espainiar naziotasuna?. Ba hasteko aita ihesean apatrida egoeran dagoelako eta aitak aurkeztu beharko lukeelako jaiotze agiria Caracaseko Espainiar kontsulatuaren aurrean. Bainan 2020-ko irailak 30 eta urriak 5ean, Caracaseko Espainiar Kontsulatuak aitari nortasun eskubidea ukatu zion eta pasaporterik gabe, nortasun ofizialik gabe utzi zuen....Bestalde aita berme gabe, babesik gabe eta nortasun ofizialik gabe egotean, ezin izan du oraindaino Ibanen nortasunaren inguruan egin beharreko zuzenketak egin; azken finean asilo politikorik gabe gelditu behar izatearen soka eta ondorio luzea....

Eta ez, hau ez da orain amaitzen; ez dut Estatu zapaltzaileetako espetxeak borondatez zapaltzeko inolako asmorik; bainan nire nortasuna eta nire familiaren egoera zuzentzeko eginahala guztia egiteko prest nago. Nire nortasun arazoa Espainiar kontsulatutik eta Venezuelako Errepublikako Bolibariarretik zuzendu eta normalizatu daiteke; nire semearen nortasuna zuzentzeko funtzezkoa da aitaren nortasuna zuzentzea; eta epe labur-ertainean gure egoera normalizatzeko gogor borrokatzeko prestutasuna agertzen dut.

Oso argi dut Euskal Herria independente eta sozialista baten alde harturiko konpromisoagatik mendekatzen nautela eta adibidez Estatu Espainiarrak, berez oinarritzko giza eskubidea besterik ez den nortasun eskubidea ere ukatzen didala. Argi dut ere hainbeste urtez borrokan aritu ostean orain ez dudala nire ideiak aldatuko;...duela 25 urteko helburu berdinekin Euskal Herria aske eta euskaldun baten alde jarraituko dut eta hori ez dut inolako txantaiarengatik aldatuko.

ASIER GURIDI ZALOA

Euskal iheslari politikoa

<https://eh.lahaine.org/zer-da-errefuxiatu-izatia>